

22.10.2010.g.

Jučer sam prvi put svjedočio za Gospodina u pogledu mojeg budućeg načina rada u mojem budućem trgovačkom društvu koje planiram osnovati ovih dana a plan za njegovo poslovanje "vrtim u glavi" već nekoliko godina. Meni najbliži, osim možda djece, skeptično gledaju na to da a osnujem i vodim društvo za održavanje zelenih površina, vinograda i voćnjaka te održavanje stambenih i poslovnih prostora. Jer ja sam pravnik po struci te, kako je kazala supruga "ne znam ni flaksati". Ali, ja sam se molio Gospodinu i Svetom Josipu i Svetoj Mariji Magdaleni i Djevici Mariji i oni su mi poručili da je to to. Ali, moram se pouzdati u Gospodina, da to sve bude na njegovu slavu a na obraćenje u učvršćivanje vjere nas koji ćemo u tome sudjelovati i onih koji će s nama, na bilo koji način doći u kontakt. I tako sam jučer vodio razgovor s jednim mojim dugogodišnjim prijateljem, koji ne vjeruje u Boga i većim dijelom svojeg ponašanja to i svjedoči. No, prije smo bili slični u nekim situacijama i razmišljanjima. Vidio sam da me izbjegava po mom izlasku iz zatvora ali ga nisam pitao direktno zašto jer sam nešto pretpostavljao a nešto će mi s vremenom sam reći. I, tako dođem ja kod njega posuditi kombi da dovezem neke stvari a ja mu kažem da bi mi takav kombi baš trebao za ono što ja mislim raditi. Riječ po riječ i ja mu objasnim kako to planiram. Rekao sam mu da sam se molio Gospodinu da mi pokaže što bi za mene bilo najbolje raditi dalje u životu. Da li da idem tražiti posao kod nekog drugog, da radim za nekog drugog u nekom društvu ili državnoj instituciji, ili da otvorim svoje vlastito društvo te mi je Gospodin svojim znakovima i porukama pokazao da je za mene najbolje otvoriti svoje vlastito društvo gdje ću ga moći najbolje svjedočiti i slaviti te sam tako odlučio otvoriti društvo za održavanje zelenih površina, voćnjaka i vinograda te održavanje stambenih i poslovnih prostora. I on se složi s planom ali onda smo krenuli u detalje i ja sam počeo pričati o svojoj vjeri koju sam pročistio u zatvoru i kako sada idem svaki dan u crkvu, ujutro u 8.00 sati. A on mi kaže da to sada mogu kada ne radim ali kada počnem raditi da to više neću moći. I kaže mi da kako ću ići na misu ako mi neka stranka zakaže sastanak u 8.00 radi nekog posla. A ja mu kažem da ću ja tu stranku zamoliti da se nađemo u drugo vrijeme ili drugi dan. A ako ona neće htjeti, ja ću joj se zahvaliti jer znam da to nije Gospodinova volja da netko baš hoće sastanak kada ja imam sastanak sa svojim Gospodinom i onda ću znati da taj posao ne bi bio blagoslovljen. I gotovo, rekao sam mu, za mene tu priča završava. A on je sam sumnjivo vrtio glavom i znam da je mislio da od mojeg budućeg posla neće biti puno koristi. Ali, pošto me poznaje od prije kao ozbiljnog i odgovornog poslovnog čovjeka, nije mu sada bilo za reći kako ću sigurno propasti. A ja sam mu rekao, što je i prihvatio, da ću mu dati svoje članke koje sam napisao koji bi mu trebali pomoći shvatiti zašto sada tako razmišljam.

Pa ćemo vidjeti. Ja ću i dalje moliti Gospodina da mi dadne snagu i mudrost da znam što i kako

u poslu da bi on bio na slavu u hvalu Njemu a na korist nama koji ćemo u tom poslu biti povezani. I znam da se ne moram ništa brinuti. Trebam samo vršiti volju Njegovu. U svemu. A puno toga moram izvršiti jer mi je dao puno darova i ja bih, u one dane koji imaju sigurno za doći, htio biti onaj dobar sluga koji je svojeg gospodara dočekaao s puno više talenata nego mu je gospodar dao prije nego je odlazio na put. I puno imam posla i nemam vremena se baviti s nekim strahovima i strepnjama što će i kako će biti u budućnosti. Gospodin zna i meni je to dovoljno. Jer, ako je za mene i moje grijehe došao umrijeti mučenički na križu kako bi ih otkupio, kako da mu onda postavljam pitanje što će biti sa mnom. Pa ima da odmah propadnem u zemlju od sramote i stida.